

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Memira Holding AB

Întrebările preliminare

- 1) Atunci când se apreciază dacă pierderile unei filiale dintr-un alt stat membru sunt definitive în sensul jurisprudenței care rezultă printre altele din Hotărârea A (C-123/11, EU:C:2013:84) – astfel încât societatea-mamă să poată deduce pierderile respective în temeiul articolului 49 TFUE – trebuie să se țină cont de restricția, prevăzută de legislația din statul în care este stabilită filiala, privind posibilitatea deducerii pierderilor de către alte entități decât cea care le-a suferit ea însăși?
- 2) În cazul în care trebuie să se țină cont de o restricție cum este cea menționată în prima întrebare, este necesar să fie luat în considerare aspectul dacă, în speță, în statul în care este stabilită filiala există în mod efectiv o altă entitate care ar fi putut să deducă pierderile dacă o astfel de deducere ar fi fost posibilă acolo?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 24 octombrie 2017 – Skatteverket/Holmen AB

(Cauza C-608/17)

(2018/C 005/32)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Holmen AB

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul – care decurge printre altele din Hotărârea Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) – al unei societăți-mamă dintr-un stat membru de a deduce, în temeiul articolului 49 TFUE, pierderile definitive ale unei filiale stabilite în alt stat membru presupune ca filiala să fie deținută în mod direct de societatea-mamă?
  - 2) Partea dintr-o pierdere care, ca urmare a normelor în vigoare în statul filialei, nu a putut fi compensată cu profiturile realizate în respectivul stat într-un anumit an, dar care, în schimb, ar putea fi reportată astfel încât să poată fi dedusă eventual într-un exercițiu viitor, trebuie considerată de asemenea ca fiind definitivă?
  - 3) Pentru a aprecia dacă o pierdere este definitivă, trebuie să se țină seama de restricția, prevăzută de legislația statului filialei, privind posibilitatea altor entități decât cea care a suferit ea însăși pierderea să deducă respectiva pierdere?
  - 4) În cazul în care este necesar să se țină seama de o restricție precum cea menționată în a treia întrebare, trebuie să se ia în considerare măsura în care restricția a condus în mod efectiv la situația în care nu se poate compensa o parte din pierderi cu profiturile realizate de o altă entitate?
-